

ingen er hjemme om dagen, således hjem, hvor begge forældre har udearbejde, når en person, f. eks. et barn, på grund af sygdom må blive i hjemmet. Hjemmehjælp er en mere varig bistand til invalide- og folkepensionister, som ydes navnlig med henblik på, at de kan blive i deres egne hjem så længe som muligt i stedet for at blive optaget på alderdomshjem eller plejehjem.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår i øvrigt følgende:

Der vil fortsat være hjemmel for kommunerne til i fællesskab at iværksætte en husmoderafløsningsordning, uanset dette ikke længere er udtrykkeligt udtalt i loven.

Kravet om rekvisition fra en læge eller jordemoder som betingelse for ydelse af husmoderafløsning må forstås således, at husmoderafløsning om nødvendigt straks kan etableres, medens rekvisitionen tilvejebringes senere. Udsendelse af husmoderafløserne til opsyn med handicappede børn kan kun ske efter lægerekvisition.

Socialministerens fremsættelsestale formede sig i det væsentlige som en begrundelse for at samle reglerne om hjemmehjælp og husmoderafløsning i samme lov samt som en begrundelse for den foreslåede hjælp til hjem med handicappede børn.

Alle ordførerne, hvis indlæg bar præg af, at det tilsvarende lovforslag havde været grundigt debatteret i 1. samling, tilsagde ved 1. behandling deres støtte til lovforslaget. *Lis Groes* (S) kunne dog ønske større klarhed omkring aflønningsforholdene, medens *Rigmor Christensen* (RV) udtrykte en vis frygt for, at de nye refusionsregler skulle være til skade for kommuner med en svag økonomi, ligesom hun ønskede udsendelse af husmoderafløserne til hjem med handicappede børn gjort obligatorisk. *Gunhild Due* (SF) ønskede tilvejebragt en ankeinstans vedrørende kommunernes afgørelse af behovet for ydelse af hjælp. Endelig fandt *Hanne Reintoft* (VS), at administrationen af ordningerne ikke burde kunne overlades til private institutioner.

I betænkningen stillede socialministeren en række ændringsforslag, som var blevet tiltrådt af udvalget. Herved gennemførtes bl. a. den ændring, at loven skal tages op til revision i folketingsåret 1971-72. Endvidere stillede et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) et ændringsforslag, der tilsigtede at gøre uddannelse obligatorisk for husmoderafløserne og hjemmehjælperne. Det var forudsat, at uddannelseskapaaciteten, der for tiden er utilstrækkelig til en sådan opgave, måtte udbygges over en treårig periode.

Med hensyn til spørgsmålet om indførelsen af en obligatorisk uddannelse udtalte et *flertal* (udvalget bortset fra det ovennævnte mindretal), at en sådan foranstaltning for tiden måtte anses for betænkelig, under hensyn til at der i flere kommuner stadig er mangel på husmoderafløserne og hjemmehjælperne, men at man med sigte på dette spørgsmål havde taget initiativet til den ovennævnte revisions-